

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۲ نومبر ۲۰۱۶

اته څلویښتم مجلس (په صالح عمل کی)

دسی شنبی په ماښام، د ۵۴۵ هجری قمری کال د شعبان په آتمه، شیخ عبدالقادر کیلانی (قدس سره) په مدرسه کی داسی وفرمایلی: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: (مَنْ تَزَيَّنَ لِلنَّاسِ بِمَا يُحِبُّونَ، وَبَارَزَ اللَّهُ بِمَا يَكْرَهُ، لَفِيَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبًا) - «هرچاچی ځان دخلکو دخوښی لپاره ځان وښوود، او ځان یی خدای ته داسی وښوود چی درضایت ورنه وی، خدای به د ځان پروراندی داسی وگوری چی پرده په قهراوغصه دی».

ای منافقینو! درسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) کلام ته غورشی، ای په دنیا د آخرت پلورونکو، او ای په خلق د حق پلورونکو، ای په فانی د باقی پلورونکو، په خپل تجارت کی د ضرر اوتوان سره مخ یاست، او پانگه موله لاسه ورکری، وای پرتاسو! د خدای د قهر په وړاندی دریدلی یاست.

هرچاچی ځان خلکو ته داسی وښوود چی په باطن کی داسی نه دی، د خدای د قهر سره مخ دی. خپل ظاهر د شریعت په آدابوسره سینگارکری، او باطن دخلکو څخه په لیری والی سره مزین کری. د اهل د دنیا له درگاه څخه لیری شی، پداسی شان چی گواکی هیڅ وجود هم ونلری. تصورمه کوی چی له دوی څخه کوم زیان او گټه درته حاصلیری. تاسو د ظاهر په زینت سره بوخت یاست او د باطن له سمبالښت څخه غافل یاست. پوه شی چی د زړه زینت په توحید کی دی او پر خدای عزوجل باور او اخلاص او تل دهغه په یاد کی اوسیدل.

له حضر عیسی علیه السلام څخه نقل کوی چی فرمایلی یی دی: «نیک عمل هغه دی چی دنورو ستاینی ته پاملرنه ونشی»، ای نادانانو! ستاسو دغه لیونتوب او د فکر کولو طر مادی اودنیایی دی، او د آخرت له پیژندنی ناتوانه یاست! دغه عقل درته کوم سود نلری، دایمان په تحصیل کی زیاروباسی. ای زویه! که ایمان درته حاصل شو، له گناهونو څخه توبه وباسه، د تقصیر اوناتوانی عذر د حق حضور ته وړاندی کری، او په آننگودی د پښیمانی اوښکی جاری کړه. ترڅو وکولای شی د خدای د قهر اورپری مرکزای شی. پوه اوسه هرکله که دی له زړه توبه وکړه، دتوبی نوربه دی مخ روښانه اومنورکری.

(ای د خدای بنده) داسراروپه پټ ساتلو ترڅومره چی کولای شی زیاروباسه، او که دحب اوشوق کثرت دربانندی زور وکړ، نوبیا معذوره یی، ځکه محبت باطنی پردی څیری، اود وجود دیوارونه خراب کوی.

محبت دوه ډوله دی، داسی چی ته نه اوسی، بلکه هغه اوسی. زیاروباسه ترڅو دگټی اوزیان رسیدل اومنع یوازی د خدای څخه وغواری، نه له خانه، که دگټی تر لاسه کول اود مضارو (زیانونو) دفع دی یوازی له خدایه وغوښته، پدی حال که

به خدای عزوجل تا ترخپل عنایت اوپاملرنی لاندی ونیسی. دخدای دارادی په لاسونو کی دمری پشان اوسی چی دغسال په لاسوکی وی، یا دکهف داصحابو په څیردجبرئیل (علیه السلام) په لاسونوکی. پرته له ارادی او اختیاره له ځانه بیگانه شه، ولی دایمان اوکامل ایقان سره. دمقدراتو دنزول پروخت ثابتته اوپایداره اوسه، منافق دی چی پدی حال کی تینینته کوی، شپه اوورخ ورباندی تیریری ولی دی لاهم دنفس په پالنه بوخت دی. ترهغی چی دباطن سترگی بی رندی شی، دوجودکوربی په ظاهره آباد اودننه بی ویران اوخراب دی، ذکریی په ژبه دی نه په زړه، غصه بی دنفس لپاره ده نه دخدای لپاره، ولی دمومن قهر دخدای لپاره دی، دیرکله داسی چی زړه بی ذاکره اوژبه بی چپه وی، دچاسره حسد نکوی، نه داسی په دنیا مشغولیری چی ددنیاپرستانو دحسادت سره مخ شی، او هیڅکله له هغوی سره چی دنعمتونوڅخه برخمن دی، منازعه نکوی.

(ای دخدای بنده) له هغوخلکوسره چی برخه بی موندلی منازعه مکوه، ځکه دوی رفعت ترلاسه کوی، ولی ته مفتضح گرځیدلی بی او هلاک به شی. دنیکبختانو برخه ستا په حسادت له منځه نه ځی، ځکه دخدای په اراده دوی ته ورکړل شوی، پدی حال کی دحق دازلی ارادی او علم سره په مبارزه کی بی، اوپه پایله کی به دخدای له نظره څخه ولویری، اودحق عزوجل دقول مشمول به وگرزی «عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ» زیار ایستلی ولی پایلی ته نه رسیدلی، به اوسی.

همداوس توبه وباسه، که دی بلاء لمن ونیوه مه مایوسه کیره، اوپه ایمان اوایقان کی دی تزلزل مه راوله، دالهی فرج اوپراخی ته سترگی په لاره اوسه، ځکه دخبتن رحمتونه ساعت په ساعت نازلیری. له تقدراتوسره بی سازگاره اوسه اوراضی. (لَا تَدْرِي لَعْنُ اللَّهِ يَٰحَدِيثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا) - «ته نه پوهیری، کیداشی خدای تعالی وروسته له هغی بل امرمقرر کړی وی». هرکله که دصبروکر دبلو دروندوالی به درته سپک شی، اوپه داسی وضعیت کی به ووسی چی په هغی راضی اوسی. اوکه دبی تابی وکړه نودبلاء رنځ به نورهم زیادشی، اوپه پایله کی دخدای پروراندی په اعتراض اوپرفس او مقاصدوپرتکیه کولو عقوبت به دی نورهم دیرشی. وای پرتاسو! ستاسو پردنیا اوپه حرص اوآزموچی ددنیاپه راتولویسی بی لگوی.

(ای قومه) که ناچاره وی چی په دنیا موعنایت ولری، زیارویاسی چی زړونه مودحق په درشل کی مقیم شی، اودی اقامت ته ادامه ورکړی ترڅو نفس هم دزړه مقام ته ورسیری، اوله معنوی خوړو بی وخورئ، اوزره به هم دسراوباطن مقام ته لوړشی، او هغه به هم ددی مقام له حلاوت څخه برخمن شی، اوپه پایله کی به باطن هم دفناء مقام ته ورسیری، چی نورڅه نه څینی، او هغه وخت تبارک وتعالی خدای دی راژوندی کړی اودځان لپاره به بی ځانگیری کړی، پدی حال کی وجود کیمیاگیری، اوهرڅه چی په لاس کی ولری، دطلا حکم به ولری.

خوینی دی وی دهغه چا په حال چی زماخبری بی درک کړی، خوینی دهغی په حال چی مخلص دی، اوخوینی دهغی په حال چی په خالصانه علم سره بی دعمل دترسره کولوپیلامی اوموجبات برابرکړی، نیردی کیری.

(ای دخدای بنده) هرکله که مرشوی ما به وینی اووپیژنی، په بنی اوکینه خواکی به ما وینی چی له گناهونو به ستا دبنلو او عفو غوښتنی په وجه ستا له عذابه راکم کړم. ترڅوپه خلکو تکیه کوی، باید پوه شی چی پرته له خدایه څوک تاته دگتی اوتوان په رسولو سره ندی قادره، نه فقیرنه توانگر، نه دځای اومقام خاوند اونه هم مسکین اوتش لاسی، پس لازمه ده چی پرخدای تکیه وکړی، نه په خپل کسب اوکار اوتوان، دخدای په فضل متکی اوسه، هغه خدای چی ته بی په کار اوکسب توانمند کړی بی اوروزی درته رسوی، که په دی عقیده اوسی نو له خدای سره بی، اودده دصنع له عجایبوه حیرانوونکی څیزونه وگوری. زړه دی له ده سره وترله، اوبیا تیروختونه درپه یاد کړه، داسی چی دجنت اهل ددنیا شپي اوورخی په یادراوری، کله چی دی دسبب دانی ولیدلی نو مسبب ته به ورسیری. هرکله که دی عادت پرینود نوپرغیروبه دتکیی خوی هم درڅخه لیری شی. پوه شه هرچا چی خدمت وکړ نومخدوم به وگرځی، هرچاچی

تواضع و کره نوبزرگوار به شی، هرچاچی حسن ادب درلود نوپه حسن ادب به ورسره چلند وشی. زشت رفتار تادحق له رحمت او قرب څخه لیری کوی. حسن ادب هماغه دخدای اورسول اطاعت دی، اوسوء ادب هم گناه ده اوهم معصیت.

(ای قومه) دنفس دمحاسبی لپاره بیره وکړی، دغه کار په دنیا کی ترسره کړی، مخکی له دی چی آخرت ته لارشی. پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَسْتَحْيِي أَنْ يُحَاسِبَ الْمُتَوَرِّعِينَ مِنْ عِبَادِهِ فِي الدُّنْيَا)**-

«عزوجلّ خدای له دی څخه چی خپل عبادو تقوی داره بنده په دنیا کی تر محاسبی لاندی ونیسی، دده کوی».

پرنا لازمه ده چی ورع اوزهد غوره کړی، اوکه نه نوخواری اوزلت درته په مخ کی دی. په دنیا کی دورع اهل اوسه اوکه نه شهوات به دی دننیا اوآخرت له پنبیمانی اوحسرت سره مخ کړی. اگرکه نن ورځ کون اوړوندی، ولی سبا به خبرشی چی څه وایم. پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(حَبْكُ الشَّيْءِ بِعَمِي وَيَصْمُ)**- «له کوم شی ستا مینه، اودنیوی تعلقات اوتعینات به دی روند اوکون کړی».

دنیا دعمل خای دی اوآخرت دپاداش اومو هبت، اودادصالحینوپه هکله ترسره کیری. دبرلموندل کیری چاچی په دنیا کی یوازی دفرایضوپه ترسره کولو اکتفاء کړی، په آخرت کی د ځانگړی -عنایت مشمول شوی وی، ځکه فرایض په هیڅ حال کی له چاڅخه نه ساقط کیری، اودتولو عمومی دنده ده، ولی نوافل دی چی پرفرایضوبرسیره دځانگړی عنایت سبب گزی.

(ای دخدای بنده) زاهد اوسه اوله دنیا څخه اعرض وکړه، که له دنیا څخه درته برخه ځانگړی شوی وی، هغه به خوامخوادرته ورسیری؟ که په خپل مقسوم رزق پسی حرص اوولع ونکړی، محترمانه به خپلو برخوته ورسیری. دنفس اوشهواتو هواداعاشه وسیله مه گرزوه، چی هغوی داسی پردی دی چی له خدایه ستادزره دلیری والی سبب گزی. مومن دنفس دارضالپاره نه خوری اونه ځکی اونه یی اغوندی، بلکه خواری دعباداتو ترسره کولو لپاره دتوان موندلو لپاره خوری. هغه څه خوری چی دعباداتوپه ترسره کولو یی پایداره کوی، دشریعت دفرمان سره سم خوراک کوی نه دنفس دهواپه میل.

دولی اکل دعزوجلّ خدای په امر دی، اوبدل چی دقطب وزیردی دخدای په اشاره خوری، اودقطب اکل، شرب اوتول کره یی په تابعیت اوشان د پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) دی، ولی داسی دی؟ ځکه چی هغه درسول غلام، نایب اوخلیفه دی، خلیفه الله دی، دمسلیمینو پیشوا دی، او هیچاته اجازه نشته چی ددوی له پیروی سرغړونه وکړی. ویل شوی چی که دمسلیمینو پیشوا عادل وی، هغه دزمانی قطب دی.

داسی مه گنه چی داساده اوکم ارزښته امر دی، داسی کسان په تاسوگمارل شوی، چی ستاسو ظاهر اعمال څاری، ولی قطب ستاسو باطن تر نظر لاندی لری.

له تاسوڅخه به څوک نه وی، چی دقیامت په ورځ حاضر نشی، اومو کلی ملائکی چی د اعمالو څارونکی وی ورسره وی اوسنیات اوحسنات یی لیکلی وی، اوداعمالو لیک به ورته وړاندی کړی. هرڅوک چی دخپلو بدو اعمالوڅخه منکروی دده تول غری به دخدای په امر په نطق راشی اودده په ضربه شاهی ورکوی. پوه شی چی ستاسو خلقت بیهوده اوباطل ندی، بلکه دیوه لوی اومهم امر لپاره خلق شوی یاست، عزوجلّ خدای فرمایلی:

«أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ»- (آیاداسی انگیری چی تاسو بیهوده پیداشوی یاست، اوزمونږ خواته نه راگرزی؟ سورة مومنون. آیت ۱۱۵).

«رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»